[திரு. துரைமுருகன்] [1997 ஏப்ரல் 3

ஆட்சித் தலைவர், நில நிர்வாக ஆணையாளர், பிறகு பிளானிங் கமிஷன் இவர்கள் எல்லாம் அப்ரூவல் தரவேண்டும். அவர்கள் அப்ரூவல் தந்ததற்குப் பிறகு விரிவான அறிக்கை தயாரிக்கும் பணி ஆரம்பிக்கும். அந்த விரிவான அறிக்கையில் தான் இந்த 134 கோடி ரூபாய்க்கு மிகையாகப் போகுமா, குறைவாகப் போகுமா என்று அவர்கள் கணக்குப் போடுவார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் குடிநீருக்கும் சேர்த்து வருவதால் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் செய்வதா அல்லது பொதுப்பணித் துறை செய்வதா, அல்லது இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செய்வதா என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முடிவு செய்வார்கள். எனவே, முதல் நிலை அறிக்கை இப்போது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

3. பேரவை விதி 110-ன் கீழ் முதலமைச்சரின் அறிக்கை

திருப்பத்தூர் சந்தனமரக் கிடங்கு தீ விபத்து குறித்து நீதிபதி விசாரணை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திருப்பத்தூர் சந்தனமரக் கிடங்கில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து குறித்து பேரவை விதி 110-ன் கீழ் அறிக்கை ஒன்றைப் பேரவைக்கு அளிக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி வேண்டியுள்ளார்கள். அனுமதி வழங்குகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

முற்பகல் 10-40

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு-அம்பேத்கர் மாவட்டம், திருப்பத்தூரில் உள்ள சந்தனமரக் கிடங்கில் 16-3-1997 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை சுமார் 4 ¾ மணி அளவில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு, சுமார் 68 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தனக் கட்டைகள் எரிந்து சாம்பலாகி விட்டன என 17-3-1997 அன்று பேரவையில் ஓர் அறிக்கை அளிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சம்பவம் குறித்து, மாநிலக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை விசாரணை மேற்கொள்ள ஆணையிடப்பட்டது. குற்றப் புலனாய்வுத் துறையின் விசாரணைத் தொடர்பாக 29-3-1997 அன்று வனத் துறையைச் சார்ந்த சார்நிலைப் பணியாளர்கள் திருவாளர்கள் எஸ். வைத்திலிங்கம் என்ற வனச் சரகரும், கோவிந்தன், கே. லட்சுமணன், சிவானந்தன், கன்னியப்பன் ஆகிய வனக் காப்பாளர்களும், பழனி என்ற சந்தன மரக் கிடங்கு எழுத்தர் மற்றும் கிடங்குப் பணியாளர் வரதன் ஆகியோரும், கோவிந்தன் என்பவருடைய மனைவி திருமதி முத்தம்மாள் என்பவரும் கோவிந்தனுடைய பேரன் சுதாகரன் என்ற சிறுவனும் கைது

செய்யப்பட்டு திருப்பத்தூர் குற்றவியல் நீதிபதி-1 முன்பு ஆஜர்படுத்தப்பட்டு, வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். சிறுவன் சுதாகரன், வேலூரில் உள்ள சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளியில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளான்.

இந்தத் தீ விபத்து சுதாகரன் என்ற சிறுவன், சம்பவ நாளன்று, சந்தனக் கிடங்கிலே அடுப்புப் பற்றவைத்து சோறு பொங்கி விளையாடியதாகவும், அப்போது அருகில் இருந்த ஓலைக் கொட்டகையில் தீப்பற்றி அது சரிந்து சந்தனக் கட்டை மேல் தீ பரவி இருக்கிறது என்றும் முதல் நிலை விசாரணையில் தெரிய வந்துள்ளது.

அதை அணைப்பதற்கு உதவும் முகத்தான் வந்த காவல் துறையினரையும், பொதுமக்களையும், வனத் துறையைச் சார்ந்த மேற்கூறப்பட்ட வனத்துறைப் பணியாளர்கள் தடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் விசாரணையில் தெரிய வந்துள்ளது.

அவர்களின் இச்செயலால், தீப்பிடித்த பகுதியிலே இருந்து சந்தனக் கட்டைகளை எடுத்துப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல விடாமல் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட நபர்கள், பெரியதாகத் தீ பரவுவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திய குற்றத்திற்காக இ.பி.கோ. 436-இன் கீழும், அரசு அலுவலர்களை கடமையைச் செய்ய விடாமல் தடுத்த குற்றத்திற்காகப் பிரிவு 353-இன் கீழும், பொதுச் சொத்துக்கள் சேதம் விளைவித்தல் தடுப்புச் சட்டப் பிரிவு 3-இன் கீழும் இ.பி.கோ. 201 மற்றும் பிரிவு 285-இன் கீழும் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

மேற்படி குற்றவாளிகளின் ஜாமீன் மனு 2-4-1997 அன்று வேலூர் செஷன்ஸ் கோர்ட் நீதிபதியால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது.

இத்தீ விபத்து காரணமாக அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பேரிழப்பைக் கருதியும், மேலும் உண்மைகள் வெளிவரவும் உயர்நீதிமன்ற அமர்வு நீதிபதியினால் விரிவான முறையில் வெளிப்படையான நீதி விசாரணை ஒன்றை நடத்திட அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கான முறையான அறிவிப்பு மிக விரைவில் வெளியிடப்படும். இந்தத் தீ விபத்து தொடர்பாக எந்தவொரு தகவலையும் தெரிவிக்க விரும்பும் எந்தவொரு நபரும் இந்த விசாரணைக்கு உதவக் கூடிய வகையில் விரிவான முறையிலே விளம்பரங்கள் செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தட்டும் ஒலி) எனவே, தயவுசெய்து மதங்களின் பெயரால், மடாலயங்களின் பெயரால், விவேகானந்தரின் பெயரால் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவேகானந்தர் சொன்னபடி தீயிட்டுப் பொசுக்க வேண்டிய பிசாசுத்தனமான கருத்துக்களை உருவாக்காதீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி.

டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில், ஒரு தீ மிதிப்புச் சம்பவத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னக் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்காக நான் அன்றே முயற்சி செய்தேன். ஆனால், அன்று நேரம் கிடைக்கவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அதற்கு நான பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"மூடப்பழக்க வழக்கம், முடிவுற்ற கண்ணுறக்கம்
ஓடுவது என்றோ, ஒளிவது என்றோ"

என்று பாரதிதாசன் அவர்கள் சொல்லிய கருத்தை வலியுறுத்தி, கடவுள் நம்பிக்கைக்கும், மூட நம்பிக்கைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. கடவுள் நம்பிக்கை என்பது ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுடைய தனிப்பட்ட விஷயம். ஆனால், மூட நம்பிக்கை என்பது வேறு விஷயம். தீ மிதிப்பது, அதே போல் வேப்பிலையைக் கட்டிக்கொண்டு ஆடுவது, சாஸ்திரத்தின் பெயரால் ஆடுகளையும், மாடுகளையும் பலியிடுவது ஆகிய இவைகள் எல்லாம் காட்டுமிராண்டித்தனம்தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எனவே, அதைச் சரியான நேரத்திலே சுட்டியிருப்பதை நான் மனதார விரும்புகிறேன், வாழ்த்துகின்றேன், வரவேற்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் (குறுக்கீடு) திரு. சுந்தரம், நீங்கள் என்ன முதலமைச்சரா? திரு. சுந்தரம் உட்காருங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினை குறித்து இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி, அதற்கு என்னுடைய விளக்கம் என்ன என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் விளக்கம் அளிப்பதற்கு முன்பு, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய முன்னோடித் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. சுப்பராயன் அவர்கள், அவருடைய கருத்தையும் அவருடைய கட்சியின் கருத்தாக எடுத்துச் சொல்லி, விவேகானந்தரை மேற்கோள் காட்டியிருக்கின்றார். விவேகானந்தரைப் போலவே மகாத்மா காந்தியடிகளும்கூட கோயில்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையைச்

சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை; தேவையில்லை என்பதால். அது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கோயில்கள் என்றால் என்ன என்பதுபற்றி காந்தியடிகளே சொல்லியிருக்கின்றார். நான் சாதாரணமானவன் சொல்லிவிட்ட காரணத்தினால், இன்றைக்கு அது பெரிதுபடுத்தப்படுகிறது. மக்கள் அனைவரும் குமுறிக் கொண்டிருப்பதாக திரு. வேலாயுதன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தக் குமுறலை திரு. வேலாயுதன் அவர்கள் இங்கே சொல்லும்போது சிரித்த முகத்தோடு (சிரிப்பு) சொன்னதுதான் எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருந்தது. நண்பர் டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்கள், திருமண விழாவில் பேசிய கருத்தை வரிக்கு வரி அப்படியே ஆதரிப்பதாக எடுத்துக் கூறினார்கள். முதலில், திருமண விழாவில் நான் என்ன பேசினேன் என்பதை ஏடுகளிலே நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். பன்னாரி அம்மன் கோவிலிலே நடந்த திருவிழா, இன்று நேற்றல்ல பல ஆண்டுகாலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நான் அதைப்பற்றி விமர்சிக்கவில்லை, காரணம் விமர்சிக்க வேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்பட்டதில்லை. அதற்கு முன்பும் நான் விமர்சிக்கவில்லை. பொதுவாக, திராவிட இயக்கத்தினுடைய கொள்கை, தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை—இவைகளில், ஒன்றில் சற்று கடுமையான குரலாக இருக்கும், பெரியாருடைய கொள்கையில் அதை எதிரொலிப்பதில். அண்ணாவினுடைய கொள்கை, அதுவேயானாலும் கனிவாக எடுத்துச்சொல்கின்ற முறையிருக்கும். நான் பெரியாருடைய மாணவனாக, பெரியாருடைய ஈரோடு குருகுலத்திலே இருந்து, அவர்களால் தட்டி வளர்க்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கரம் பிடித்து, வளர்ந்த தம்பிமார்களில் நானும் ஒருவன். பெரியார் அவர்கள் பிள்ளையாரை உடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னபோது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 'நான் பிள்ளையாரையும் உடைக்க மாட்டேன், பிள்ளையாருக்குத் தேங்காயையும் உடைக்க மாட்டேன்' என்று சொன்னார்கள்.

முற்பகல் 10-55

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கிய பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கடவுள் கொள்கை என்னவென்று கேட்டபொழுது, 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்பதுதான் எங்களுடைய கடவுள் கொள்கை என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்

எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அண்ணாவைப் பொறுத்தவரையில், என்னைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் கட்சியில் இருக்கின்ற தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில், 'நாங்கள் நாத்திகர்கள்தான், இதைச் சொல்ல நாங்கள் என்றைக்கும் அச்சப்பட்டதும் இல்லை, அச்சப்படப் போவதும் இல்லை.' (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஏனென்றால், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், தன்னை ஒரு நாத்திகர் என்று விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டவர். பஞ்சாப் சிங்கம் பகவத்சிங், 'நான் ஏன் நாத்திகன் ஆனேன்' என்று ஒரு புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையில் 'இந்து' திரு. ராம் ஒரு பேட்டி கொடுத்தபோது, தன்னை ஒரு நாத்திகன் என்றே அதில் அறுதியிட்டுக் கூறியிருக்கிறார். நாத்திகனாக இருந்தாலும், ஆத்திகர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தக் கூடாது என்பதில், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் நானும் மிகவும் அக்கறை உள்ளவர்கள். அதனால்தான், அறநிலையத் துறை அமைச்சராக, எங்களுடைய அமைச்சர்கள் யார் பொறுப்பேற்றிருந்தாலும் - அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கொஞ்சகாலம் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தார்; பிறகு நான் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, கோவை கண்ணப்பன் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தார்; சுப்பையா பொறுப்பு ஏற்றிருந்தார்; கே.பி.கே. பொறுப்பு ஏற்றிருந்தார்; இப்பொழுது செங்குட்டுவன் பொறுப்பு ஏற்று இருக்கிறார்—இவர்களெல்லாம் ஆலயங்களுக்குச் செல்வதையோ ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்ற முறைகளைக் கவனிப்பதையோ, அந்த விழாக்களில் கலந்துகொள்வதையோ என்றைக்கும் தடுத்ததில்லை. ஏனென்றால், அரசின் சார்பில் ஒரு துறை இருக்கும்போது, அந்தத் துறைக்குள்ள அமைச்சர் அங்கே செல்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று அதை நாங்கள் தடுக்கவும் இல்லை, அதைப் பற்றி விமர்சித்ததும் இல்லை; கூடாது என்று அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டதும் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், இதற்கு முன்பு 20 ஆண்டுகளாக ஓடாமல் இருந்த திருவாரூர் தேரை ஓட்டியவனே நான்தான் என்பதை நாடு நன்றாக அறியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பக்தர்கள் தங்களுடைய கொள்கையில் இருக்கும்போது, அந்தக் கொள்கைக்கு அவர்கள் எவை தேவை என்று கூறுகிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் செய்து கொடுப்பதாக இந்த அரசு இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணக் கூடியவன்.

'காட்டுமிராண்டித்தனம்' என்று எதைச் சொன்னேன் என்றால், கலைஞருடைய ஆட்சி நீடிக்க வேண்டுமென்று நான் தீ மிதிக்கிறேன் என்று ஒரு அமைச்சர் தீ மிதிப்பதோ, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்,

1997 ஏப்ரல் 3] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தீ மிதிப்பதோ 'காட்டுமிராண்டித்தனம்' என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேனே அல்லாமல் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பன்னாரி அம்மன் பக்தர்களெல்லாம் காட்டுமிராண்டிகள் என்று நான் சொல்லவில்லை, நான் அப்படிச் சொன்னதும் கிடையாது. கடந்த ஆண்டோ அல்லது அதற்கு முன்பு இருந்த ஆண்டுகளிலோ இப்படிப்பட்ட காரியங்களைப்பற்றி இது நல்லதல்ல, நாகரிகம் அற்றவை என்று நான் சொல்லியிருக்கக்கூடும். அது எங்களுடைய அறிவுக்கு ஒத்து வராதது என்று கூறியிருக்கக் கூடும். நாங்கள் அறவே கடவுளை மறுப்பவர்கள் அல்ல. ஒரே கடவுள், அந்த ஒரே கடவுள்—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு மீனாட்சியம்மனாக இருக்கலாம் (சிரிப்பு) நான் அதைத் தடுத்தது கிடையாது. அதைப்போல அவரவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட ஒரு கடவுளை அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் உண்டு. அவர்களுக்கிடையில்தான் நாங்கள் சிலபேர் நாத்திகர்களாக இருக்கிறோம். அதையும் நான் மறுப்பதற்கில்லை. இருந்தாலும், கடவுள் பெயரால் சில தவறுகள் நடைபெறுவதை நாம் கண் மூடிக்கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போதுகூட எல்லா மதத்திலும் பல காட்டுமிராண்டித்தனமான காரியங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதுகூட பக்தர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தக்கூடிய வார்த்தைதான். (சிரிப்பு) இங்கே பதிவேட்டில் ஏறிவிட்டது. அதை மாற்ற முடியாது, மாற்றவும் நான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். (சிரிப்பு) என் கையில் இருப்பது விடுதலை பத்திரிகை. இந்தப் பத்திரிகையில் படம் ஒன்று வந்திருக்கிறது. கோவை மாவட்டம் காரமடையில் ஆண்டுதோறும் பங்குனித் திருவிழா என்ற பெயரால், பூசாரியினுடைய வாயில் உள்ள வாழைப்பழத்தைப் பெண்கள் தங்கள் வாயால் கவ்வி விழுங்குகிறார்கள். அப்படி விழுங்கினால், பிள்ளை இல்லாதவர்களுக்குப் பிள்ளை பிறக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே படமே இருக்கிறது. பாருங்கள். பூசாரியினுடைய வாயில் வாழைப்பழம், அந்தப் பழத்தை பூசாரியினுடைய வாயிலிருந்து கவ்வுகிறார்கள். இதை என்னத்தனம் என்று கூறுவது என்பதை பகுத்தறிவு உலகத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற நாம்தான் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எனவே, பன்னாரி அம்மன் கோயில் பக்தர்களைப் புண்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு என்றும் கிடையாது.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1997 ஏப்ரல் 3 முற்பகல் 11-00

கடந்த காலத்திலே தீ மிதி, காவடி எடுத்தல், கரகம் ஆடுதல், அங்கப்பிரதட்சணம், மண் சோறு சாப்பிடுதல் போன்ற பல காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஒரு வீட்டிலேகூட தன்னுடைய கொள்கையைத் திணிப்பது கூடாது, என்னுடைய வீட்டிலேயேகூட சில பேர், என்னுடைய சகோதரியாரோ, மற்றவர்களோ தெய்வபக்தி உள்ளவர்களாக இருக்கலாம்; நான் தடுப்பது கிடையாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் தந்தை பெரியாருடைய இல்லத்திலேயே அவருடைய சகோதரிகள் அப்படி இருந்திருக்கலாம். அவர் ஒரு கோவிலினுடைய டிரஸ்டியாக இருந்து தீரவேண்டிய நெருக்கடியின் காரணமாக, அவருடைய இல்லத்திலேயே ஒரு கோயில் இருந்தது. அப்போதே அவர் சுயமரியாதை கருத்துகளைச் சொல்கிறபோது, 'உங்கள் வீட்டிலேயே கோயில் இருக்கலாமா' என்றெல்லாம்கூட அன்றைக்குக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரியார் தன்னைப் பொறுத்தவரை, தன்னுடைய கொள்கைகளை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்கிற அதே நேரத்தில், யாரிடத்திலும் திணிப்பவராக என்றைக்கும் இருந்ததில்லை. அதை அழுத்தம் திருத்தமாக, வேகமாகச் சொல்பவராகத்தான் இருப்பார். அதைப்போலத்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற நாங்கள், எங்கள் கொள்கைகளை மற்றவர்களுடைய மனதிலே திணிக்க என்றைக்கும் முயற்சித்தது கிடையாது. பக்தி வேறு; இது வேறு. நான் யாரையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை; நாடு பண்பட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொன்ன வார்த்தையே அல்லாமல் வேறல்ல (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அளவில் என்னுடைய விளக்கம் போதுமானது என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு மாத்திரம் அல்ல, பன்னாரி அம்மனுடைய பக்தர்களுக்கெல்லாம் கூறிக்கொள்கிறேன். அவர்களைப் புண்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. என்னுடைய அமைச்சர், என்னுடைய கட்சி எம்.எல்.ஏக்கள், இந்த ஆட்சி வாழ வேண்டுமென்பதற்காக தீ மிதித்தார்கள் என்றால் அது தேவையில்லை என்பதுதான். ஏனென்றால் எத்தனையோ தீயைத் தாண்டியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தத் தீயைத் தாண்டித்தான், இந்த ஆட்சியைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த ஆட்சி எத்தனையோ காரணங்களுக்காகக் கலைக்கப்பட்டது உண்டு. ஜனநாயகத்தை தூக்கி நிறுத்துவோம் என்று குரல் கொடுத்ததற்காக நாங்கள் ஆட்சியை இழந்தவர்கள். ஈழத்தில் இருக்கிற தமிழர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்த காரணத்தால் விடுதலைப் புலிகளோடு எங்களை சம்பந்தப்படுத்தி, அந்த நேரத்திலே எங்களுடைய

ஆட்சியை இழந்தவர்கள். இப்போது பகுத்தறிவுக்காக ஒரு முறை ஆட்சியை இழக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட அதற்கும் தயாராக இருப்பவர்கள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயுள்ள நாங்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். யாரையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுடைய நோக்கமல்ல. என்னுடைய கட்சிக்காரர்கள், என் பெயரைச் சொல்லி, என்னுடைய ஆட்சி நீடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக தீ மிதிப்பது காட்டுமிராண்டித்தனம் என்பதை இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். இதை அவர்கள் ஏற்று மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டுவிட்டார்கள். குமுதம் பத்திரிகையிலே ஒரு தலையங்கம் படித்தேன். 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிக' என்ற குறளை கலைஞருக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் உடனே குமுதம் ஆசிரியருக்கு டெலிபோன் செய்து சொன்னேன். உங்கள் முறையைத்தான் பின்பற்றி இருக்கிறேன். 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிக' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். கடிதோச்சினேன் கொஞ்சம் வேகமான வார்த்தையைப் போட்டு; மெல்ல எறிந்தேன் அவர்களை மன்னித்து என்று அவர்களுக்குச் சொன்னேன். (மேசையைத் தட்டும ஒலி) இதைத்தான் விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

6. மானியக் கோரிக்கைகள், 1997-98, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 29—சமூக நலன்

(ஆ) கோரிக்கை எண் 12—1959ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிருவாகம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, 1997-98 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் கோரிக்கை எண் 29—சமூக நலன், மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திருமதி எஸ்.பி. சற்குண பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"சமூக நலன் பற்றிய 29-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ. 600,04,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்"

எனக் கோருகிறேன்.